

חַתֻּמַּת לַיּוֹם שְׁלִישִׁי פְּרֻשֵׁת בְּהַר-בְּחֻקוֹתַי כ"ב אִיָּה ה'תשפ"א

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / שְׁלִישִׁי עִם רִש"י

בחמ"ש לומדים עוד על היובל:

אמרנו אתמול שבשנת היובל, השדות חוזרים לבעלים להם היו שיכים בתחלה. כאשר מוכרים שדה בארץ ישראל מוכרים אותו רק למשך השנים עד לשנת היובל.

היום לומדים שההלכה היא שונה לגבי בית שנמצא בעיר מקפת חומה. אם אדם מכר את הבית יש לו שנה אחת כדי לרכוש אותו חזרה. אחרת הבית עובר לצמיתות לקונה אפילו אחרי שנת היובל. בתים בעיר שאינה מקפת חומה הם כמו שדות שחוזרים לבעלים הראשון בשנת היובל.

בתים בערי הלויים הם שונים. לוי יכול תמיד לקנות את ביתו חזרה והוא מקבל אותו חזרה בשנת היובל. אותו דין לשדות בערי הלויים- הם תמיד יכולים לקנות אותם חזרה.

היום לומדים גם על דאגה לעניים. אם רואים מישהו שנהיה עני יש לעזור לו מיד עוד לפני שנהיה לגמרי עני בגלל שברגע שיורד לגמרי מנכסיו הרבה יותר קשה לעזור לו. רש"י אומר שהדבר דומה לחבילה כבדה על גבי חמור. אם רואים שהחבילה עומדת לפול אפילו אדם אחד יכול למנע את הנפילה. אבל ברגע שהמטען נפל על הרצפה אפילו לחמשה אנשים יהיה קשה להרים זאת.

אבל כאשר עוזרים לעני אסור לקחת רבית. (רבית הכונה שהאדם המלוה משלם חזרה יותר כסף ממה שלוה- למשל אם לווה 100 ש"ח הוא צריך להחזיר חזרה 110 ש"ח כדי שהמלוה ירויח על ההלוואה). אפילו אם אף אחד לא רואה ואף אחד לא יודע מכה, יש לזכר שה' משגיח ורואה הכל ולכן יש לעשות את הדבר הנכון.

תְּהִלִּים / יוֹם כ"ב לַחֲדָשׁ פְּרָקִים ק"ו-ק"ז

בפרק ק"ז אנחנו מדברים על ארבע פעמים בהם אדם היה בסכנה וצריך להודות לה' על הנס שקרה.

הרבי מסביר שארבעת המקרים האלה שאדם היה בסכנה הם כמו ארבע סוגי סכנות שיכולות להפריע ליהודי להתנהג כמו שיהודי צריך להתנהג.

1. אדם חולה שהבריא- בגלל שליהודי צריך להיות ראש יהודי בריא ולב לעבד את ה'. אם

הוא חולה חס ושלום הוא לא יכול לעבד את ה' כמו שצריך.

2. **אדם שיצא מבית האסורים** - ישנו סוג של מאסר רוחני, שהיצר הרע יכול לגרם לאדם להיות באלו הוא בכלא. על ידי שלא מאפשר לנשמה לעשות את מה שרוצה לעשות.

3. **יורדי הים** - נסיעה מעבר לים. באותו זמן אנשים נסעו בעקר בגלל שהם היו זקוקים לפרנסה. כל הרגשות שיש לאדם בנוגע לפרנסה, חשש או פחד יכולים למנע מיהודי לעבד את ה'.

4. **מעבר במדבר** - זו דגמה לעבודתו של היהודי לעשות דירה בתחתונים. מדבר זהו מקום בו אף אחד לא גר. העולם יכול להרגיש כמו מדבר, בגלל שאיננו יכולים לראות את ה' בעולם. העבודה שלנו היא לנדא שאנו יכולים לראות את ה', אבל זו יכולה להיות עבודה קשה. כל אלו הם חלקים מהשליחות שלנו, וכשיש בטחון שנוכל לעשות מה שה' רוצה ה' יעזר לנו ונראה נסים לקיים את השליחות ולהביא את משיח עכשיו.
(על פי מאמר "הגומל לחיבים" ה'תשמ"ג)

תניא / לקוטי אמרים פרק נ' (כ"ב איר שנה פשוטה)

האדמו"ר הזקן מלמד על סוג נוסף של אהבה, סוג נעלה יותר. אתם זוכרים שלמדנו על נדב ואביהו שהנשמות שלהם רצו להיות קרובות לה' לכן הם הקריבו קרבן ללא רשות, והנשמות שלהם עזבו את הגוף וחזרו חזרה לה'?

זהו סוג האהבה שלומדים עליה היום. אהבה כזו מכנה "כלות הנפש".

האדמו"ר הזקן אומר שזוהי עבודת הלוויים, ששרו נגונים שהעלו את הרגשות העמקים ביותר של רצון בקרבת ה'.

הבעל שם טוב היה מתפלל באהבה כזו לה'. הוא אמר שזה היה רק חסד של ה' שהוא היה נותר בחיים בסיום התפלה!

כאשר חושבים על כל הדברים הנפלאים שה' עושה עבורנו, נרצה לעשות משהו בשבילו- נרצה רק לקיים את המצוות שהוא מבקש מאתנו. אבל סוג כזה של אהבה, שאנחנו רק רוצים להיות קרובים אל ה', אפילו אם המשמעות היא שהנשמה לא יכולה להשאר בגוף.

האדמו"ר הזקן מזכיר ש"רצוא" צריך להביא "שוב" הנקדה של הרצון להתקרב אל ה' (רצוא) היא כדי לקיים את המצוות של ה', כאן בעולם שלנו. האהבה שלנו לה' צריכה לגרם לקיים תורה ומצוות ולא רק להתקרב אל ה'.

היום יום / כ"ב איר

היום הוא היום השלושים ושבעה לעמה.

פעם נערכה התועדות של חסידי האדמו"ר הזקן. (זמן לא רב אחרי שהאדמו"ר הזקן נהיה רבי בין השנים תקמ"ד- תקמ"ז) וזה היה נושא שיחתם:

האדמו"ר הזקן עשה משהו מאד מיחד שלא היה קודם. ישנה התקשרות בין חסידים לרבי שגורמת לא להרגיש אף פעם לבד! לאנשים בלי רבי, אפילו אם יש להם ראש ישיבה או מורה, הנשמות שלהם לא היו מחברות. אבל עם חסידות, חסיד ורבי מקשרים בנשמות, כך שהם אף פעם לא לבד.

ספר המצוות / מצוות לא תעשה רמ"א, רמ"ב

היום לומדים שתי מצוות נוספות בקשר למשכון, משכון הוא חפץ הנתן כדי להוכיח שבאמת מתכוונים לשלם חזרה את ההלוואה שנטלו.

מצוות לא תעשה רמ"א - אין לקחת משכון מאלמנה.

מצוות לא תעשה רמ"ב - אסור לקחת כלי מטבח או כל דבר אחר המשמש להכנת מזון כמשכון.

רמב"ם / הלכות מלוה ולוה פרקים י"ג, י"ד, ט"ו

ברמב"ם היום לומדים הלכות מה בית הדין צריך לעשות כאשר מגיעים לפניו להתדין על אי הסכמה בנוגע להלוואה.

פרק י"ג - לומדים על החזר התשלום של הלוואה. אם אדם שלוה כסף לא החזיר בזמן, מתר למלוה למכור את המשכון.

פרק י"ד - מלמד מה קורה אם מישהו אומר - כבר שלמתי חזרה את ההלוואה, והאדם השני טוען שלא. לפעמים הלווה צריך להשבע בפני בית הדין בשבעה בשם ה' להוכיח ששילם חזרה את חובו.

פרק ט"ו - בולל הלכות אם מישהו לוה כסף על תנאי - למשל "אתה צריך לשלם לי חזרה לפני עדים" אם הוא אומר לבית הדין ששילם חזרה אבל לא בפני עדים בית הדין אומר לו לשלם שוב את הכסף שלו.

זרכי החסידות / ספירת העמר - ספירת היסוד, המשך

השבוע בספירת העמר עובדים על מדת היסוד. למדנו שיסוד זוהי התקשרות, ומשתמשים בה כדי להתחבר לה'. זה מדבר בין אדם למקום כמו שמתמשים במדה זו עם ה'.

אבל יש גם עוד סוג של יסוד - היסוד שבין אדם לחברו כפי שמתמשים במדה זו עם אנשים אחרים. סוג זה של יסוד גם הוא התקשרות, חבר עם אנשים אחרים כדי לחשוב על הרגשתם.

איך משתמשים במדת היסוד?

ארי שם לב שחברו מוישי לא מסדר. מוישי לא תמיד הכין שעורי בית, שכח להביא את החמש ואכל את כל מה שהיה מיעד לארוחת צהרים בבקר. ארי רוצה לעזר למוישי כך שיהיה יותר מסדר ושמח בבית הספר. הוא החליט שמוישי צריך ללמד לכתב דברים כדי שלא ישכח. ארי חשב שאולי כדאי שיקנה למוישי מחברת רק כדי לזכר דברים. אבל הוא קדם כל עוצר, ומשתמש במדת היסוד.

איך ירגיש מוישי אם יתן לו מחברת וילמד אותו איך להשתמש בה? הוא חשב והגיע למסקנה שמוישי בטח מאד יתביש לשמוע על כך מחבר.

לכן ארי החליט שמוישי בטח יהיה יותר שמח לשמוע את הרעיון הזה מהמחנך. ארי נותן למורה את המחברת בלי שאף אחד יראה ומבקש ממנו להסביר למוישי איך להשתמש בה.

הנה דגמה נוספת לשמוש במדת היסוד: אמא רואה שהילדים הולכים לישון מאחר מדי והם מאד עצבניים כל היום. היא יודעת שהם צריכים להתחיל להתארגן לישון מקדם. חברה מראה לה טבלה שהיא משתמשת בה אצלה בבית כדי לגרם לכל הילדים לישון בזמן. אבל רגע לפני שאמא תולה את הטבלה, היא משתמשת במדת היסוד. האם המשפחה שלנו תאהב את הטבלה ותתחיל ללכת לישון מקדם בגללה? כיצד ירגישו? אמא חושבת על כך שהילדים שלה לא כל כך אוהבים להשתמש בטבלאות.

אמא מחליטה שלטובת המשפחה טוב יותר יהיה לקרוא ספור מיוחד במטה בשעה 19:00 לכל מי שנמצא במטה. כאשר עושים משהו לאדם אחר, יש להתחבר אליו ולחשב מה ישמח אותו. כך אפשר להיות בטוחים שעושים רק את מה שעושה לו טוב.